

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg er enig med fru Pia Christmas-Møller i, at Kofoeds Skole og Møldrup Behandlingshjem er gode eksempler. De finansieres nemlig centralt over finansloven, og de kunne ligesom danne model for eller danne perspektiv for, hvad vi vil gøre.

Jeg synes, at det centrale i denne diskussion er spørgsmålet om, at hvis man visiterer til noget, skal man selvfølgelig betale, og den pågældende kommune skal selvfølgelig også have en forpligtelse over for de mennesker, der bliver visiteret.

Men det er ikke det, jeg taler om. Jeg taler om selvmøderne, de få selvmødere. Hvordan sikrer vi deres muligheder for at få en seng, et lagen, noget morgenmad, et sted at være? Jeg tror kun, vi kan gøre det, hvis vi her i Folketinget kan føle, at vi har hånd om tingene, hvis vi tager det på os som et centralt ansvar og betaler centralt, for jeg har nu engang det synspunkt, at den, der betaler, også bestemmer.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jamen det sidste er vi jo 100 pct. enige om, og lovforslaget lægger jo også op til, at i selvmøderperioden – vi kan så diskutere, om perioden skal være 30 dage eller noget andet – skal staten være meget centralt placeret i forbindelse med finansieringen. Det er vi enige om.

Men når vi har at gøre med personer, som bor der i længere tid, hvor det bliver af mere permanent karakter, og hvor det er oplagt for enhver, at der skal gøres noget ekstraordinært, mener vi, at kommunerne måske har brug for et lille vink med en vognstang for at gøre det, der skal gøres.

Den fg. formand (Jørn Pedersen):

Vi vender tilbage til ordførerrækken.

Eva Kjer Hansen (V):

Dette lovforslag er en god opfølgning på den debat, vi har haft tidligere i dag, for lovforslaget indeholder jo en række initiativer til fordel for de svageste grupper, de udstødte grupper.

Jeg vil blot fremhæve et par af punkterne i lovforslaget. Først og fremmest lægges der op til en bredere vifte af botilbud og en bedre sammenhæng mellem de forskellige boformer og andre institutioner. Det synes jeg er meget vigtigt, og som jeg har forstået ordførerne i dag, er vi meget enige om, at der er brug for en bred vifte af forskellige botilbud.

For det andet vil jeg fremhæve, at det er vigtigt at holde fast i selvmøderprincippet, og jeg deler fuldt ud de holdninger, der er kommet til udtryk fra både den konservative ordførers og fru Jytte Hildens side. Om vi skal praktisere selvmøderprincippet i lige nøjagtig 30 dage er i og for sig underordnet. Det afgørende er selve princippet, og om det så skal være et par dage mere eller mindre, er ligegyldigt.

Det tredje punkt i lovforslaget, jeg vil fremhæve, er forslaget om den ændrede finansiering, så kommuner og amter fremover betaler hver 50 pct. af udgifterne på området. Jeg synes, det er både godt og vigtigt, at kommunerne bliver inddraget og får mulighed for at oprette § 105-institutioner. Jeg deler ikke den bekymring, som andre ordførere har givet udtryk for over for kommunernes indsats, tværtimod mener jeg, at det er en fejl, at vi ikke for længst har inddraget kommunerne i opgaverne. Jeg er overbevist om, at vi vil se en masse bedre tilbud og opleve en bedre vurdering af, hvad der er bedst for de pågældende grupper, når kommunerne bliver engagerede her.

Ug i og med at jeg i øvrigt skal henholde mig til, hvad jeg har sagt under forespørgselsdebatten, anbefaler jeg en positiv behandling af lovforslaget.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Da SF i februar 1992 fremsatte et beslutningsforslag på det område, vi har til debat nu, ønskede vi for det første at få debatten om finansiering af disse institutionstyper i gang igen og for det andet at påpege behovet for oprydning i nogle af de mere stive regelsæt, at få sat lys på diskussionen om en fremtidig struktur med åbenhed over for nye institutionsdannelser. Jeg mener at kunne konstatere i dag, at vort ærinde er lykkedes. Debatten tog fart, og vi har fået mange klare meldinger fra enkeltpersoner og organisationer med indsigt i hverdagens forhold på området.